

družstva, aby tedy vykonatelnost nároku žalobcova v tomto směru byla učiněna závislou na tom, že žalobce prokáže onu skutečnost souhlasu představenstva ve smyslu § 7 ex. ř. Tato otázka svolení představenstva se netýká již smluvní povinnosti žalované, nýbrž je věcí žalobcovou, aby si je opatřil, by mohl býti zase řádným členem družstva s právy užívati bytu mu přiděleného. Zajisté by nebylo ani účelné, aby žalobce svolení to si opatřil již před sporem proti žalované, jež dobrovolně nechtěla dodržeti tvrzený závazek, a aby tak vyvolával u družstva rozhodnutí, když neměl předem soudní rozhodnutí o tom, že žalovaná je povinna splniti smluvní závazek. Dovolací soud, vycházející z těchto úvah, má za to, že právní posouzení odvolacího soudu v této otázce bylo právně mylné. Než dovolací soud nemohl ve věci samé rozhodnouti, poněvadž odvolací soud se nevypořádal s výtkami odvolání žalované, uvedenými pod důvody nesprávného oceňování důkazů a rozporu se spisy, jimiž bylo napadeno zjištění prvního soudu o tvrzené úmluvě na vydání podílů po době čtyř let a uvolnění bytu.

Čís. 15752.

Útraty sporu o uznání otcovství a o výživné jsou příslušenstvím výživného a lze i pro ně nastupovati žalobou podle § 2 vyživ. zákona č. 4/1931 Sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 20. ledna 1937, Rv I 1963/36.)

Žalobce, opíraje žalobu o předpis § 2 vyživ. zákona č. 4/1931 Sb. z. a n. domáhá se na žalovaném jako otci svého nemanželského dítěte mimo jiné i náhrady útrat, jež mu byly přisouzeny v paternitním sporu proti synovi žalovaného. První soud v této části žalobu zamítl. Odvolací soud jí vyhověl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody :

Žalovaný zastává názor, že útraty nejsou pohledávkou výživného a že se proto na ně nevztahuje § 2 vyživ. zák. č. 4/1931 Sb. z. a n., avšak výhody, jež poskytuje zákon vymáhajícímu věřiteli při exekuci na služební platy pro pohledávku výživného, se vztahují i na útraty sporu o výživné jako příslušenství vyživovací pohledávky. Je ovšem pravda, že žaloba o výživné byla v souzeném případě spojena se žalobou o uznání otcovství, to však na věci nic nemění, neboť otcovství k nemanželskému dítěti jest nutným předpokladem vyživovací povinnosti otce, bez něhož nelze žalovati na placení výživného. Hlavním účelem paternitního sporu jest donutiti nemanželského otce, aby platil výživné, a jsou proto útraty paternitního sporu příslušenstvím vysouzeného výživného.

Čís. 15753.

Peněžní ústav, pro nějž bylo nařízeno příročí podle zákona č. 240/1924 Sb. z. a n., nelze po dobu příročí žalovati o vydání odevzdané mu vkladní knížky podle jejího stavu z doby před nařízením příročí, totiž